

Писац Јаков Игњатовић, написао је Вечитог младожењу, и то је најбоље реалистичко и најпотпуније и композицијски најсређеније дело. Реализам у српској књижевности обухвата доста широку, занимљиву и разноврсну панораму књижевних појава у великом временском распону. Први реалистички писци јавили су се 60-тих година 19. столећа, у жеку романтизма. Од 70-тих година до краја века реализам је водећи књижевни правац. У време његовог конституисања извршене су значајне промене у националном животу. Србија стиче пуну политичку независност и заузима водеће место у културном и књижевном животу, а њена престоница Београд постаје оно што је Нови Сад био у 60-тим годинама: главни културни центар. Највећи број реалиста потиче из Србије или је у њој живео и стварао. Реализам је открио малог човека и његов свет. Књижевност захвата матицу народа, која је уметнички живела готово искључиво у разним формама усмереног стваралаштва. Писци сву пажњу посвећују различитим видовима народног живота, од оних прастарих фолклорних, до оних које је доносило ново време. Они теже да што верније пренесу не само начин живота, обичаје, схватања него и начин говора људи у појединим крајевима. У књижевност улази регионална тематика, а у њен језик продиру провинцијализми, дијалекатска обележја, говорне одлике појединих професија и сталежа. Загледани у старе, патријархалне односе, који су под ударом новог времена почели

Семинарски рад

слабити и нестајати, наши су реалисти с познавањем и разумевањем приказивали сеоски живот и живот малог града, паланке, док су зазирали од града и од модерног, европског начина живота. У науци о књижевности јавља се у више значења.

Као књижевноисторијски типолошки појам означава:

- књижевни и уметнички правац који настоји да стварност приказује верно, без страсти, објективно и безлично,
- стилску формацију, односно књижевноисторијску целину као наиндивидуално и наднационално стилско јединство,
- књижевну епоху у којој доминира правац реализма између тридесетих и деведесетих година 19. века.

"У доба реализма мења се и поље утицаја у којем се развија српска књижевност. Немачки утицај, дотада доминантан, уступа место руском. Преводе се и читају највише руски реалисти: Гогољ, Тургенев, Чернишевски, Гончаров, Толстој, Достојевски. Највећи утицај на српске приповедаче извршио је

Семинарски рад

Гогољ. Гогољев народно-сељачки "сказ" постао је основни облик приповедања у књижевности нашег реализма. Уз Гогоља највише је утицао Тургенев, а нешто касније и Толстој и Достојевски. Утицај западног реализма био је знатно мањи, и осетио се највише код писаца из наших западних крајева (Матавуљ)."1

1 Гавриловић, С. (1981) Срби у револуцији 1848-1849): Српска књижевна задруга, Београд

Семинарски рад

1. БИОГРАФИЈА - ЈАКОВ ИГЊАТОВИЋ

Кад је народна странка Светозара Милетића повела заједничку политичку борбу са Мађарима против Беча, Игњатовић је активно учествовао у тој борби и два пута је биран за посланика.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com